

W i s a:

Författad öfwer 4 Faddrar från
 Brästel Socken och Söderön, som
 den 12:te Oktober 1835 seglade
 derifrån till Örgrund Stad, för
 att låta christna ett Gofebarn;
 men drunknade på hemresan.

Wisor och Berättelser jemte andra Småstycken,
 Nummer 41.

Kan sjungas under samma melodi som:
 Fru Signil den Fromma.

I.

Bland sorgliga händelser man nu hafwer
 hört,

O! wänner ett rydbart i nejden har timat,
 Öfkulden bland ungdom af bölsjan bortförd,
 Från wänner och släkten så plössligh bort-
 simmat,

Den Lilla omsamnad af Glickan förswann,
 Hann knappt skåda ljuset för än det utbrann.

Tre sörjande Mödrar, två wårnlösa små,
Med wänner begråta de rysbart afgångna,
Om morgonen glada, mot quällen de få
Sin graf uti båljan, så falla de somna.
Förgåfves de sökas, nej hafwet dem har,
Betäckt utaf isen de ligga än quar.

Till Öregrund Stad med en gynnande fart,
Två makar, en yngling, en flicka så nöjda
De segla, mesdra ett Gossbarn så rart,
Att låta det christna, som Faddrar sig
fröjda;
Dock Himmel! den fröjden han blef icke lång,
De skådade Solen ej mer någon gång.

Ej långt från sin hemort de segla i quas,
Den rysliga händelsen ingen fick skåda.
Förgåfves de streta, de fant der sin graf;
Befanta och wänner de kunna blott gråta.
Blott tanken kan fatta hwad som de utstått,
Förän de i djupet från lifwet bortgått.

En anande tanke fruntimren intar,
De gråtande önska i Staden quarblifwa,
Men snart öfweröd stad med båten bortfar,
Fast himmelen mulnar, fast stormarne ila,
Ömswept af sin Gudmor så slumrande säll,
Den lilla snart nalkas sin sista quäll.

Det lider mot natten, ej Faddrar man ser,
Förgåfves från kullen man tittar och wän-
tar,
Och sist andra dagen nu wißheten ger,
På kusten man fullstjelpa båten upphämtar;
Men Barnet och Faddrar än borta de är,
I himlen bland änglar, man träffar dem
der.

Köstar i Still Banko.

Upsala, C. W. P. Lefflers Boktryckeri 1837,

Enslomansgatan i Hjerdingen.